

Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austriackiego.

Część CXIII.

wydana i rozesłana:

w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 22. Sierpnia 1850,

w wydaniu niniejszem dwu-języcznym: 17. Lutego 1851.

330.**Rozrządzenie ministerstwa handlu z dnia 3. Sierpnia 1850,**

do c. k. jeneralnej dyrekcji budowniczej, i do c. k. naddyrekcji budowniczej w Weronie,

którem się postanawia, iż się elewom budowniczym, jeżeli się ich używa do nadzoru nad budową, należy dodatek miesięcznie po 25. złt. r.

Z powodu zapytania: czy elewom budowniczym, jeżeli są eksponowani do nadzoru nad budową, należą się dyety, lub dodatki — podaje się c. k. jeneralnej dyrekcji budowniczej (i c. k. naddyrekcji budowniczej w Weronie), niniejszem do zachowania i zawiadomienia o tem władz niższych, iż elewi budowniczy, w wyż wspomnionym przypadku, równie jak asystenci inżynierzy, których miejsce w tym razie zastępują, otrzymać powinni dodatek po 25 złt. r. miesięcznie.

Bruck m. p.**331.****Rozrządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 4. Sierpnia 1850,****którem się prostuje mylna cytacya, znajdująca się w rozporządzeniu o zaprowadzeniu opłaty kolegiowej.**

W rozporządzeniu ministra wyznań i oświecenia z dnia 12. Lipca 1850, obwieszczone w części CI. powszechnego dziennika praw państwa i rządu pod N. 310, o zaprowadzeniu opłaty kolegiowej na uniwersytetach we Wiedniu, w Pradze, w Peszcie, we Lwowie, w Krakowie, w Ołomuńcu, w Gracu i Insbruku, znajduje się w §. 20 zamiast §. 18, mylnie cytowany §. 19 — co się niniejszem prostuje.

Thun m. p.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.**CXIII. Stück.**

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 22. August 1850,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 17. Februar 1851.

330.**Erlass des Handelsministeriums vom 3. August 1850,**

an die k. k. General-Baudirection und an die k. k. Ober-Baudirection in Verona,

wodurch bestimmt wird, dass die Bau-Eleven, wenn sie zur Inspicirung eines Baues verwendet werden, eine Bauzulage monatlicher 25 Gulden zu erhalten haben.

Aus Anlass einer vorgekommenen Anfrage, ob den Bau-Eleven, wenn sie zur Inspicirung eines Baues exponirt werden, Diäten oder Bauzulagen gebühren, wird der k. k. General-Baudirection (und der k. k. Ober-Baudirection in Verona) zur Nachachtung und Verständigung der Unterbehörden bedeutet, dass die Bau-Eleven in dem angedeuteten Falle gleichwie die Ingenieurs-Assistenten, deren Stelle sie dann vertreten, eine Bauzulage monatlicher 25 Gulden zu erhalten haben.

Bruck m. p.**331.****Erlass des Ministers des Cultus und Unterrichts vom 4. August 1850,**

womit in der Verordnung über die Einführung der Collegiengelder eine unrichtige Citation berichtigt wird.

In der mit dem CI. Stücke des allgemeinen Reichs-Gesetz- und Regierungsblattes unter Nr. 310 kundgemachten Verordnung des Ministers des Cultus und Unterrichts vom 12. Juli 1850, über die Einführung von Collegiengeldern an den Universitäten von Wien, Prag, Pesth, Lemberg, Krakau, Olmütz, Gratz und Innsbruck, erscheint im §. 20 anstatt des §. 18 irrigerweise der §. 19 citirt, was hiemit berichtigt wird.

Thun m. p.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. Sierpnia 1850,

obowiązujące w tych krajach koronnych, w których prowizoryczna ustawa o postępowaniu karnem z dnia 17. Stycznia 1850 *) zaprowadzona jest,

mocą którego ustanawia się, w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 15. Sierpnia 1850 przepis względem kosztów postępowania karnego.

Najjaśniejszy Pan, J. C. Moś, raczył, na wniosek ministra sprawiedliwości, i za poradą Rady ministrów, zatwierdzić Najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 15. Sierpnia 1850, stosownie do §. 120 konstytucyi państwa, następujący przepis względem kosztów postępowania karnego dla tych krajów koronnych, w których prowizoryczna ustawa o postępowaniu karnem z dnia 17. Stycznia 1850, weszła w wykonanie.

I. O kosztach postępowania karnego w ogólności.

§. 1.

Do kosztów postępowania karnego, należą :

1. Dyety i koszta podróży prokuratorów.
2. Dyety i koszta podróży osób sądowych, w czasie śledztwa przygotowawczego i rozprawy głównej.
3. Koszta podróży przysięgłych.
4. Wydatki za wezwania.
5. Należytości świadków.
6. Należytości w rzeczy biegłych i tłumaczy.
7. Koszta za przystawienie, strzeżenie i transportowanie obwinionego.
8. Utrzymanie obwinionego w czasie śledztwa.
9. Należytości rzeczników i obrońców.
10. Taksa wyroku.
11. Koszta za wykonanie wyroku.

§. 2.

Koszta w powyższym §^{cie} pod 1, 2, 3, 7. i 11. wyszczególnione, w każdym razie rząd ponosi; inne pozostające koszta, zalicza skarb rządowy, zastrzegając sobie prawo powetowania takowych, w miarę §§^{tów} 460. i 467. ustawy o postępowaniu karnem.

Jednakowoż, jeżeli obrona nie jest bezpłatną (§§. 26. i 27.), sąd wtenczas tylko wyszczególnione w poprzedzającym paragrafie pod 9. należytości dla obrońców zalicza, jeżeli oskarżony, wedle stosunków swoich, sądowi znanych, nie jest w stanie zastąpić takowych.

II. Dyety i koszta podróży prokuratorów i osób sądowych.

§. 3.

Miarę dyet i kosztów podróży dla prokuratorów i osób sądowych, równie jak prawo do pobierania takowych, osobne ustanowi rozporządzenie. Dopóki takowe nie

*) W dzienniku praw państwa, Część XVII. Nro 25.

Verordnung des Justizministeriums vom 17. August 1850,

giltig für jene Kronländer, in welchen die provisorische Strafprocess-Ordnung vom 17. Jänner 1850^{)} in
Wirksamkeit steht,*

**wodurch in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 15. August 1850 eine Vorschrift
über die Kosten des Strafverfahrens festgesetzt wird.**

Seine Majestät haben über den Antrag des Justizministers und auf Einrathen des Ministerrathes mit Allerhöchster Entschliessung vom 15. August 1850 für jene Kronländer, in welchen die provisorische Strafprocess-Ordnung vom 17. Jänner 1850 in Wirksamkeit tritt, nach Massgabe des §. 120 der Reichsverfassung nachstehende Vorschrift über die Kosten des Strafverfahrens zu genehmigen geruht:

I. Kosten des Strafverfahrens überhaupt.

§. 1.

Zu den Kosten des Strafverfahrens werden gerechnet:

- 1. Die Diäten und Reisekosten der Staatsanwälte.*
- 2. Die Diäten und Reisekosten der Gerichtspersonen in der Voruntersuchung und bei der Hauptverhandlung.*
- 3. Die Reisekosten der Geschwornen.*
- 4. Die Auslagen für Vorladungen.*
- 5. Die Gebühren der Zeugen.*
- 6. Die Gebühren der Sachverständigen und Dolmetscher.*
- 7. Die Kosten der Vorführung, Bewachung und Transportirung des Angeschuldigten.*
- 8. Der Unterhalt des Angeschuldigten während der Untersuchungshaft.*
- 9. Die Gebühren der Anwälte und Vertheidiger.*
- 10. Die Urtheilstaxe.*
- 11. Die Kosten der Urtheilsvollstreckung.*

§. 2.

Die in dem vorstehenden Paragraphen unter 1, 2, 3, 7 und 11 aufgeführten Kosten werden immer vom Staate getragen; die übrigen Kosten werden von dem Staatsschatze vorgeschossen, vorbehaltlich des Rückersatzrechtes nach Massgabe der §§. 460 bis 467 der Strafprocess-Ordnung.

Die im vorstehenden Paragraphen unter 9 aufgeführten Gebühren der Vertheidiger werden jedoch, wenn die Vertheidigung nicht unentgeltlich zu geschehen hat (§§. 26 und 27), von dem Gerichte nur dann vorgeschossen, wenn der Angeklagte nach seinen dem Gerichte bekannten Verhältnissen dieselben zu bestreiten ausser Stande ist.

II. Diäten und Reisekosten der Staatsanwälte und Gerichtspersonen.

§. 3.

Das Mass der Diäten und Reisekosten der Staatsanwälte und Gerichtspersonen, sowie das Recht auf den Bezug derselben wird durch eine besondere Verordnung geregelt wer-

^{*)} Im Reichs-Gesetzblatte XVII. Stück, Nr. 25.

nastąpi, w postępowaniu służyć mają za regułę, rozporządzenia, dla urzędników rządowych w ogólności istniejące.

III. Koszta podróży przysięgłych.

§. 4.

Przysięgłym należy się za każdą milę drogi (po dwie godzin licząc) tam jako też i na powrót, kwota 30 kr. m. k. Podróż w odległości niżej 2-eh godzin, nie będzie wynagrodzona. Oddalenie pomieszkania przysięgłego od siedziby sądu przysięgłych, potwierdzić winien starosta powiatowy.

IV. Koszta za wezwania.

§. 5.

Za doręczenia, wezwania i poselki do osób, mieszkających dalej jak półmili (jedną godzinę) od siedziby sądu, płacić się będzie wedle odległości w ten sposób, iż za każdą milę drogi (po dwie godzin) tam i napowrót, kwota 10 kr. m. konw. zapłacona będzie.

V. Należytości świadków.

§. 6.

Każdemu świadkowi, wezwanemu do śledztwa przygotowawczego, z powodu zbrodni, lub wykroczenia, albo przywołanemu do rozprawy głównej, o przestępstwo wytoczonej, mieszkającemu od miejsca sądu, gdzie wysłuchany został, dalej jak dwie godzin drogi, wynagrodzone będą na żądanie koszta podróży po 15 kr. mon. kon. za każdą godzinę drogi tam i nazad. Oprócz tego, otrzyma świadek na żądanie za stratę czasu należytość, którą się dla Wiednia ustanawia na 30-ści kr., dla miast głównych reszty krajów koronnych na dwadzieścia cztery kraje., a po kraju na dwadzieścia kr. mon. kon. za cały dzień, a za pół dnia, w połowie tej kwoty.

§. 7.

Świadkom, mieszkającym wprawdzie w odległości krótszej jak dwie godzin drogi od miejsca sądu, i utrzymującym się z zarobku dziennego, jeżeli takowi, przez wezwanie do śledztwa przygotowawczego, z powodu zbrodni lub wykroczenia, albo do rozprawy głównej, o przestępstwo wytoczonej, tracą zarobek całego dnia lub połowy, wynagrodzona będzie na żądanie strata czasu kwotą, wymierzoną dla Wiednia na 30 krajcarów, w miastach głównych reszty krajów koronnych, na dwadzieścia i cztery, a po kraju, na dwadzieścia krajcarów monetą konwencyjną za cały dzień, a za pół dnia, na połowę tej kwoty.

§. 8.

Sądy powiatowe, sądy powiatowe kolegialne i sądy krajowe, mają ułożyć wykazy odległości, miejsc w ich okręgu położonych, od siedziby sądu, i żądać potwierdzenia takowych przez starostwa powiatowe, w ich okręgu znajdujące się.

§. 9.

Świadkowie, wezwani do rozprawy głównej przed sądem przysięgłych, lub przed sądem powiatowym kolegialnym, otrzymają na żądanie, oprócz wynagrodzenia za ko-

den. Bis zur Erlassung derselben haben die diessfälligen für die Staatsbeamten überhaupt bestehenden Anordnungen zur Richtschnur zu dienen.

III. Reisekosten der Geschwornen.

§. 4.

Den Geschwornen gebührt für jede Meile (je zwei Stunden) sowohl der Hin- als der Rückreise ein Betrag von dreissig Kreuzern Conventions-Münze. Für Reisen in eine Entfernung von weniger als zwei Stunden wird keine Vergütung geleistet. Die Entfernung des Wohnortes des Geschwornen von dem Sitze des Schwurgerichtes muss von dem Bezirkshauptmanne am Sitze des Letzteren bestätigt werden.

IV. Kosten der Vorladungen.

§. 5.

Zustellungen, Vorladungen und Botengänge an Personen, welche mehr als eine halbe Meile (Eine Stunde) vom Sitze des Gerichtes entfernt wohnen, werden nach der Entfernung in der Weise bezahlt, dass für jede Meile (je zwei Stunden) des Hin- oder Rückweges ein Betrag von zehn Kreuzern Conventions-Münze vergütet wird.

V. Gebühren der Zeugen.

§. 6.

Jedem Zeugen, der in einer Voruntersuchung wegen eines Verbrechens oder Vergehens oder zu einer Hauptverhandlung wegen einer Uebertretung vorgeladen, und dessen Wohnsitz von dem Orte des Gerichtes, wo er vernommen wird, über zwei Stunden entfernt ist, werden auf Verlangen die Reisekosten mit fünfzehn Kreuzern Conventions-Münze für jede Stunde der Hin- oder Rückreise vergütet. Ausserdem erhält er auf Verlangen eine Gebühr für das Zeitversäumniss, welche für Wien auf dreissig Kreuzer, für die Hauptstädte der übrigen Kronländer auf vier und zwanzig und für das Land auf zwanzig Kreuzer Conventions-Münze für den ganzen Tag und für den halben Tag auf die Hälfte dieses Betrages festgesetzt wird.

§. 7.

Auch Zeugen, welche weniger als zwei Stunden von dem Orte des Gerichtes entfernt wohnen, die aber vom Taglohn leben, wird, wenn sie durch ihre Vorladung in einer Voruntersuchung wegen eines Verbrechens oder Vergehens, oder zu einer Hauptverhandlung wegen einer Uebertretung den ganzen oder halben Taglohn versäumen, auf Verlangen ihr Zeitversäumniss in einem Betrage vergütet, der für Wien mit dreissig, in den Hauptstädten der übrigen Kronländer mit vier und zwanzig und auf dem Lande mit zwanzig Kreuzern Conventions-Münze für einen ganzen Tag und für einen halben Tag mit der Hälfte dieser Beträge zu bemessen ist.

§. 8.

Die Bezirksgerichte, Bezirks-Collegial- und Landesgerichte haben Ausweise über die Entfernungen der in ihrem Sprengel gelegenen Ortschaften von dem Sitze des Gerichtes zu verfassen und von den Bezirkshauptmannschaften, welche sich in ihrem Sprengel befinden, bestätigen zu lassen.

§. 9.

Die zur Hauptverhandlung vor einem Schwur- oder Bezirks-Collegial-Gerichte vorgeladenen Zeugen erhalten auf Verlangen ausser der nach §. 6 zu bemessenden Reisekostenvergütung.

sza podróży, według §. 6. wymierzyć się mającego, za każdy dzień trwającej rozprawy, należytość ustanowioną dla Wiednia na trzydzieści krajc. mon. konw., dla miast głównych reszty krajów koronnych na dwadzieścia cztery kraje., a dla innych miejsc sądowych, na dwadzieścia krajc. mon. konw., zaś za pół dnia, na połowę tych kwot.

§. 10.

W razie takich zbrodni lub przestępstw, które tylko na żądanie poszkodowanego lub pokrzywdzonego śledzić i karać się będzie, tenże ma prawo tylko do wynagrodzenia za koszta podróży, nie zaś do wynagrodzenia za oddanie świadectwa.

VI. Należytości w rzeczy biegłych.

§. 11.

W rzeczy biegli, zostający w służbie rządu lub gminy, albo ustanowieni jako tacy, stale przy sądzie, nie mają prawa żądania wynagrodzenia za samo sprawozdanie swoje; mogą jednakże żądać wynagrodzenia wydatków naprzód łożonych, wedle okoliczności do sprawozdania potrzebnych i dokładnie udowodnionych.

§. 12.

Ini w rzeczy biegli, po których się wymaga szczególnego wykształcenia naukowego, technicznego, lub artystowskiego; w szczególności lekarze, chirurdzy i aptekarze, otrzymają za uczynione sprawozdanie, oprócz zwrotu wydatków potrzebnych, należytość, którą sąd, według właściwości przypadku, oznaczy od dwóch aż do dziesięciu złt. r. m. k.

§. 13.

W rzeczy biegli, nie należący do wyrażonych w powyższym paragrafie, i do których zastosowanym być nie może przepis §. 11, mogą za uczynione sprawozdanie żądać należytości, którą sąd oznaczyć ma w kwocie między trzydziestą krajcarami aż do dwóch złt. r. mon. kon.

§. 14.

W każdym razie zaś należy się, wyszczególnionym w §§. 11—12, wrzeczy biegłym, powrócić koszta podróży i strawnego, a to, zostającym w służbie rządowej, według przepisów właściwych, innym zaś, według postanowień §§. 6 — 9, zarówno jak świadkom.

VII. Należytości tłumaczy.

§. 15.

Tłumaczowi, należy się za ustne tłumaczenie dokumentu, w obcej mowie sporządzonego, dwadzieścia krajc.,—za piśmienne tłumaczenie zaś dwa złt. r. mon. kon. od każdego arkusza tłumaczenia, w którym trzydzieści rządzków na jednej stronie, a sześćnaście do osmnastu zgłosek w jednym rządku znajdować się musi.

Ustanowieni przy sądzie tłumacze, na zawsze uprzyśiężeni, winni takowe prace bezpłatnie wykonywać.

§. 16.

Tłumaczowi, przyzwanemu do przesłuchania świadka lub oskarżonego, należy się za pół dnia jeden złoty reński,—a jeżeliby sam protokół pisać musiał, jeden złoty reń. i trzydzieści kr. mon. konw.

für jeden ganzen Tag der Dauer der Verhandlung eine Zeugengebühr, welche für Wien auf dreissig, für die Hauptstädte der Kronländer auf vier und zwanzig, und für die übrigen Gerichtsorte auf zwanzig Kreuzer Conventions-Münze, für den halben Tag aber auf die Hälfte dieser Beträge festgesetzt wird.

§. 10.

Bei Verbrechen oder Vergehen, welche nur auf Verlangen des Beschädigten oder Beleidigten untersucht und bestraft werden, hat dieser nur auf die Vergütung der Reisekosten, nicht aber auch auf die Zeugengebühr einen Anspruch.

VI. Gebühren der Sachverständigen.

§. 11.

Sachverständige, welche in einer Staats- oder Gemeindebedienstung stehen, oder bei einem Gerichte bleibend als solche bestellt sind, haben für das Gutachten selbst keine Vergütung anzusprechen, sondern nur den Ersatz der zur Erstattung des Gutachtens allenfalls nothwendig gewesenen und gehörig nachgewiesenen Vorauslagen.

§. 12.

Andere Sachverständige, bei denen eine besondere wissenschaftliche, technische oder künstlerische Ausbildung vorausgesetzt wird, insbesondere Aerzte, Wundärzte und Apotheker, erhalten für die Abgabe des Gutachtens ausser dem Ersatze der nothwendigen Vorauslagen, eine Gebühr, welche von dem Gerichte nach Beschaffenheit des Falles mit zwei bis zehn Gulden Conventions-Münze bemessen wird.

§. 13.

Sachverständige, welche nicht zu den im vorstehenden Paragraphen bezeichneten gehören und bei welchen die Bestimmung des §. 11 keine Anwendung findet, können für die Erstattung des Gutachtens eine Gebühr ansprechen, welche von dem Gerichte zwischen dreissig Kreuzern und zwei Gulden Conventions-Münze zu bemessen ist.

§. 14.

Jedenfalls gebührt aber den in den §§. 11—13 bezeichneten Sachverständigen der Ersatz der Reise- und Zehrungskosten, und zwar den in einer öffentlichen Bedienstung stehenden nach den diessfälligen Verordnungen, den übrigen nach den Bestimmungen der §§. 6—9 gleich den Zeugen.

VII. Gebühren der Dolmetsche.

§. 15.

Dem Dolmetsch gebühren für die bloss mündliche Uebersetzung einer in einer fremden Sprache abgefassten Urkunde zwanzig Kreuzer, für eine schriftliche Uebersetzung aber zwei Gulden Conventions-Münze für den Bogen der Uebersetzung, wobei dreissig Zeilen auf der Seite und sechzehn bis achtzehn Silben in der Zeile enthalten seyn müssen.

Bestehen bei einem Gerichte für beständig beedete Dolmetsche, so haben dieselben solche Arbeiten unentgeltlich zu liefern.

§. 16.

Dem Dolmetsch, welcher dem Verhöre eines Zeugen oder Angeschuldigten beigezogen wird, gebührt für den halben Tag ein Betrag von Einem Gulden, und wenn er das Protokoll selbst schreiben muss, von Einem Gulden, dreissig Kreuzern Conventions-Münze.

Urzednicy sądowi, lub inni urzednicy rządowi, nie mogą za te prace żądać wynagrodzenia.

§. 17.

Jeżeli tłumacz nie mieszka w miejscu, gdzie się sąd znajduje, należy mu, na żądanie, wynagrodzić kosztą podróży, i według okoliczności, stratę czasu, jak to w §. 14. o innych w rzeczy biegłych przepisano.

VIII. Transport oskarżonego.

§. 18.

Jeżeli uwięziony, z powodu stanu ciała, z polecenia lekarza, albo ze względu na bezpieczeństwo transportu, z nakazu władzy odstawiającej, wozem ma być transportowany, gminy obowiązane są, dostarczyć potrzebnych podwód, za które nastąpi wynagrodzenie, według ogólnych przepisów o podwodach.

Podwoły te, wolne są od wszelkiego myta, tak drogowego jak mostowego, w drodze tam i na powrót.

IX. Utrzymywanie oskarżonego.

§. 19.

Utrzymanie oskarżonego podczas uwięzienia w czasie śledztwa, obejmuje: pożywienie, łoże, opał, dostarczanie najpotrzebniejszej bielizny i sukni, kosztą czyszczenia, nakoniec, według okoliczności, kosztą choroby lub połogu.

§. 20.

Kosztą za pożywienie, opał, łoże i ubiór wypadające, winien, przy każdym pojedynczym sądzie, sędziego powiatowy, lub przełożony sądu w porozumieniu z dotyczącym prokuratorem i starostą powiatowym ustanowić, i należyte dostarczenie tych potrzeb dostatecznie ubezpieczyć.

Należy zatem co rok, lub też wrazach znacznej zmiany w cenach, nawet w krótszych okresach czasu, obliczyć kwotę za powyższe kosztą na jednego więźnia i na jeden dzień przypadającą, według której to kwoty, więźniowi nakazane będzie powrócenie kosztów za czas, przez który trwało uwięzienie jego.

§. 21.

Za chorobę, lub połów, policzone będą każdemu więźniowi kosztą, rzeczywiście na niego wyłożone.

§. 22.

Urzednicy i duchowni, mający dochody alimentacyjne, muszą się z takowych w czasie uwięzienia sami utrzymywać; równie też każdy uwięziony ma prawo utrzymywania się ze swego własnego majątku. Toż samo rozumie się o kosztach choroby lub połogu. Takowym więźniom, nie wolno tedy liczyć kosztów za utrzymanie lub chorobę.

X. Kosztą obrony.

§. 23.

Jeżeli oskarżony, sam sobie ustanowi obrońcę, zostawia się stronom, na jakie się wynagrodzenie zgodzą. Tylko w razie, jeżeli takie porozumienie nie przyjdzie do

Beamte des Gerichtes oder andere Staatsbeamte können für diese Verrichtung keine Vergütung ansprechen.

§. 17.

Wohnt der Dolmetsch nicht am Orte des Gerichtes, so gebührt ihm auf Verlangen die Vergütung der Reisekosten und allenfalls auch der Zeitversäumniss, wie es im §. 14 rücksichtlich der übrigen Sachverständigen angeordnet ist.

VIII. Transport des Angeschuldigten.

§. 18.

Muss der Transport eines Verhafteten wegen der körperlichen Beschaffenheit desselben auf Anweisung eines Arztes oder aus Rücksichten für die Sicherheit der Transportirung auf Anordnung der abliefernden Behörde mittelst Wagens geschehen, so haben die Gemeinden die nöthige Vorspann beizustellen, deren Vergütung nach den allgemeinen Vorschriften über die Vorspann geleistet wird.

Solche Vorspannfuhren sind von jeder Weg- oder Brückenmauth sowohl für die Hin- als Rückfahrt befreit.

IX. Unterhalt des Angeschuldigten.

§. 19.

Der Unterhalt des Angeschuldigten während der Untersuchungshaft begreift in sich: Die Kost, Lagerstätte, Beheizung, die Beischaffung dringend nöthiger Wäsch- und Kleidungsstücke, Reinigungskosten, dann die allfälligen Krankheits- und Entbindungskosten.

§. 20.

Die für die Beköstigung, Beheizung, Lagerstätte und Bekleidung entfallenden Kosten müssen bei jedem einzelnen Gerichte durch den Bezirksrichter oder Vorsteher des Gerichtes im Einvernehmen mit dem betreffenden Staatsanwälte und Bezirkshauptmanne festgesetzt, und die ordnungsmässige Lieferung der Bedürfnisse sichergestellt werden.

Es ist sohin alle Jahre oder bei auffallenden Preisveränderungen auch in kürzeren Zeiträumen der für diese Kosten auf Einen Verhafteten und für einen Tag entfallende Betrag auszumitteln und nach diesem Betrage wird dem Angeschuldigten der Ersatz nach der Dauer seines Verhaftes auferlegt.

§. 21.

An Krankheits- und Entbindungskosten werden jedem Verhafteten die für ihn wirklich aufgelaufenen Kosten angerechnet.

§. 22.

Verhaftete Beamte und Geistliche, welche Alimentationsbeiträge geniessen, müssen sich aus denselben selbst verpflegen, ebenso hat jeder Verhaftete das Recht, sich aus seinem eigenen Vermögen den Unterhalt zu verschaffen. Dasselbe gilt auch von den Krankheits- und etwaigen Entbindungskosten. Solchen Verhafteten können dann keine Unterhalt- oder Krankheitskosten aufgerechnet werden.

X. Vertheidigungskosten.

§. 23.

Bestellt sich der Angeschuldigte selbst einen Vertheidiger, so ist die Belohnung des Letzteren dem freien Uebereinkommen beider Parteien überlassen. Nur wenn ein solches Einver-

skutku, wolno stronom u raszać sąd o wyznaczenie należytości za obronę. W takim razie, należytości tej nie wolno oznaczać w wyższej, jak w podwójnej kwocie, w § 27 wyrażonej.

§. 24.

To samo rozumie się o rzeczniku, którego sobie oskarżony ustanawia do poszukiwania swych praw prywatnych, lub do przeprowadzenia zaskarżenia prywatnego ze swej strony.

§. 25.

Jeżeli oskarżonemu, posiadającemu majątek, z urzędu dany będzie obrońca, oskarżony także ponosić winien kosztów obrony, które, w razie, gdy się strony zgodzić nie mogą, sąd oznaczyć ma, z reguły według wyrażonej w §. 27 miary; w razie szczególnej jednakże trudności obrony, nawet i wyżej, atoliż nigdy nad kwotę podwójną

§. 26.

Jeżeli oskarżony, według okoliczności swoich, sądowi znanych, nie jest w stanie opłacić kosztów obrony, a sąd, na proźbę jego, przyda mu obrońcę; w takim razie obrona bezpłatnie odbywać się winna, a obrońcy zostaje tylko prawo żądania powrócenia potrzebnych wydatków, w gotówce przez niegołożonych i udowodnionych. Jeżeli obrońca wybranym będzie z liczby adwokatów, natenczas osobę ustanowić się mającego bezpłatnego zastępcy, oznaczyć winien wydział Izby adwokatów, w miejscach, gdzie się takowa znajduje; oprócz tego zaś sąd.

§. 27.

To samo rozumieć się ma także w tych przypadkach, kiedy sąd oskarżonemu z urzędu obrońcę ustanowić musi (§§. 247, 428 i 478 postępow. kara.), jeżeli oskarżony nie jest w stanie ponieść kosztów obrony, gdy adwokat lub osoba sądowa za obrońcę ustanowioną będzie. Jeżeli zaś sąd, w takim przypadku innego jakiego prawnicę, jako obrońcę ustanowił, tedy skarb zaliczy przypadające mu należytości, a to w kwocie ośmiu do dwudziestu złt. r. mon. konw. za rozprawę główną, do której kwota, gdyby zaś rozprawa dłużej jak dzień jeden trwać miała, doliczy się za każdy dalszy dzień kwota pięciu złt. r. mon. konw.

§. 28.

Kiedykolwiek dla ubogiego oskarżonego, obrońca przez sąd ustanowionym być ma; należy go wziąć z liczby prawników, do obrony uzdolnionych, mieszkających w miejscu sądu. Tylko adwokaci, w miejscu sądu zamieszkali, i osoby sądowe, w służbie rządowej zostające, obowiązane są do przyjęcia na siebie obrony. Jeżeli w innym miejscu zamieszkały prawnik, bierze na siebie obronę, takowy, pomimo tego, nie ma prawa do wynagrodzenia kosztów podróży ze skarbu.

Tylko w przypadkach sądu doraźnego, można uczynić wyjątek od tej reguły i w takich razach, należy się obrońcy nietylko powrócenie kosztów podróży, w miarę §. 5. lecz oprócz tego dyety, w §. 27. oznaczone.

ständniss nicht erzielt wird, steht es den Parteien frei, das Gericht um die Bestimmung der Vertheidigersgebühr zu bitten. In einem solchen Falle darf diese Gebühr nicht höher, als auf das Doppelte der im §. 27 angeführten Beträge festgesetzt werden.

§. 24.

Dasselbe gilt von dem Anwalte, welchen sich der Beschuldigte zur Austragung seiner privatrechtlichen Ansprüche oder zur Ausführung seiner Privatanklage bestellt.

§. 25.

Wird einem Angeschuldigten, welcher Vermögen besitzt, ein Vertheidiger von Amtswegen bestellt, so hat gleichfalls der Angeschuldigte die Kosten der Vertheidigung zu tragen, welche bei mangelndem Einverständnisse der Parteien, von dem Gerichte in der Regel nach dem im §. 27 bezeichneten Ausmasse festzusetzen sind, bei besonderer Schwierigkeit der Vertheidigung aber auch höher, jedoch nicht über das Doppelte dieses Betrages bemessen werden können.

§. 26.

Ist ein Angeschuldigter nach seinen dem Gerichte bekannten Verhältnissen unfähig die Vertheidigungskosten zu zahlen und wird ihm über seine Bitten ein Vertheidiger von dem Gerichte beigegeben, so ist die Vertheidigung in der Regel unentgeltlich zu leisten und der Vertheidiger hat nur auf den Ersatz der von ihm bestrittenen und nachgewiesenen nothwendigen baren Auslagen einen Anspruch. Wird ein solcher Vertheidiger aus der Zahl der Advocaten gewählt, so ist die Person des aufzustellenden unentgeltlichen Vertreters an dem Orte, wo sich eine Advocatenkammer befindet, von dem ständigen Ausschusse der Advocatenkammer, ausserdem aber von dem Gerichte zu bestimmen.

§. 27.

Eben diess gilt in jenen Fällen, wo das Gericht dem Angeschuldigten einen Vertheidiger von Amtswegen bestellen muss (§§. 247, 228 und 487 der Strafprocess-Ordnung), falls der Angeschuldigte ausser Stande ist, die Vertheidigungskosten zu tragen, wenn entweder ein Advocat oder eine Gerichtsperson als Vertheidiger bestellt werden. Hat jedoch das Gericht in einem solchen Falle einen anderen Rechtsverständigen als Vertheidiger bestellt, so werden die Gebühren für denselben von dem Staatsschatze vorgeschossen, und zwar mit einem Betrage von acht bis zwanzig Gulden C. M. für die Hauptverhandlung, wobei, wenn dieselbe länger als einen Tag dauern sollte, für jeden weiteren Tag ein Betrag von fünf Gulden C. M. dazu gerechnet wird.

§. 28.

In allen Fällen, wo für einen mittellosen Angeklagten ein Vertheidiger von dem Gerichte bestellt wird, ist derselbe aus den am Sitze des Gerichtes wohnhaften zur Vertheidigung befähigten Rechtskundigen zu wählen. Nur die am Gerichtsorte ansässigen Advocaten und die im Staatsdienste stehenden Gerichtspersonen sind zur Uebernahme einer Vertheidigung verpflichtet. Wenn ein an einem anderen Orte wohnhafter Rechtsgelahrter die Vertheidigung übernimmt, so hat er dessenungeachtet auf Vergütung der Reisekosten aus dem Staatsschatze keinen Anspruch.

Nur in den Fällen des Standrechtes kann von dieser Regel eine Ausnahme gemacht werden, und es gebühren in solchen Fällen dem Vertheidiger der Ersatz der Reisekosten auf die im §. 5 bestimmte Weise und nebstdem die im §. 27 bestimmten Diäten.

XI. Taksa od wyroku.

§. 29.

Jako taksa za wyrok, porachowana będzie każdemu pojedynczemu oskarżonemu :

Za wyrok, wydany w sądzie przysięgłych, dwanaście złt. reń. mon. konwen.; za wyrok wydany na zbrodnie przez sąd powiatowy kolegialny, sześć złt. r. m. kon.; za wyrok wydany na wykroczenie, cztery złt. r. m. kon.

Za wyroki sądów powiatowych, instancyi apelacyjnej, trybunału kasacyjnego i sądu doraźnego, taksa nie będzie porachowaną.

XII. Koszta wykonania wyroku.

§. 30.

Koszta za utrzymanie osądzonego w miejscu kary, równie jak transportowanie jego do tegoż, wpadają w ogólności pod kategorię kosztów zakładów karnych i wynagrodzeń za podwody.

§. 31.

Za wykonanie wyroku śmierci, należy się katowi piętnaście złt. r. m. kon., a każdemu z pomocników jego, do tego potrzebnych, po trzy zlot. r. mon. konw.

Jeżeli wyrok śmierci ma być wykonany po za miejscem zamieszkania kata, należy mu się podwoda, lub w nagłych przypadkach, wynagrodzenie za ten środek transportu, którego za rozporządzeniem prokuratora rządowego użyć musi; a oprócz tego dziennie strawnego trzy złt. r. mon. kon. dla niego i pomocników jego.

§. 32.

Koszta za przyzwanie żandarmeryi lub wojska, do wykonania wyroku śmierci, jeżeli jest tego potrzeba, ponosić będzie fundusz żandarmeryi lub eraryum wojskowe.

XIII. Zapłata powyżej wyrażonych należności.

§. 33.

Oznaczone w §§. 4.—9, 11.—17, 23.—28. i 31. należności, zapłacić należy, skoro tylko są zarobione.

§. 34.

Dyety i koszta podróży prokuratorów i osób sądowych, wypłacane będą z tych kas, w których te osoby pobierają płacę swoją, koszta utrzymania i choroby, dla inkwizytów i skazanych, równie jak wynagrodzenie za podwodę, te kasy rządowe wypłacać będą, które władza skarbowa do tego przeznaczy.

§. 35.

Wszystkie inne należności, wypłacać będą sądy, w których takowe narosły, lub sądy tego miejsca, gdzie się odbyło posiedzenie sądu przysięgłych, lub sąd doraźny, lub gdzie wyrok śmierci wykonany został.

§. 36.

Jeżeli świadek, z powodu ubóstwa swego, żąda zaliczki na należności przystojące mu wedle §§. 7.—9, należy mu, za okazaniem sądowego wezwania, takową wydać z kasy tej gminy, w której mieszka. Kwotę udzielonej zaliczki, należy uwidocznicie na wezwaniu; przezco sąd obowiązany się staje potrącić świadkowi część należności jego, wyrównywającą zaliczce, i przesłać takową wprost do przelożenia tej gminy, z której kasy zaliczka udzielona została.

XI. Urtheilstaxe.

§. 29.

Als Urtheilstaxe werden für jeden einzelnen Angeschuldigten angerechnet:

Bei einem Urtheile des Schwurgerichtshofes zwölf Gulden C. M., bei einem Urtheile des Bezirks-Collegialgerichtes wegen eines Verbrechens sechs Gulden C. M., wegen eines Vergehens vier Gulden C. M.

Für die Urtheile der Bezirksgerichte, der Berufungsinstanz, des Cassationshofes und des Standgerichtes wird keine Urtheilstaxe angerechnet.

XII. Kosten der Urtheilsvollstreckung.

§. 30.

Die Kosten der Verpflegung eines Abgeurtheilten an dem Straforte, so wie die Transportirung seiner dahin, fallen unter die Kosten der Strafanstalten und Vorspannsvergütungen überhaupt.

§. 31.

Für die Vollziehung eines Todesurtheiles gebühren dem Scharfrichter fünfzehn Gulden, und jedem seiner dazu nöthigen Gehilfen drei Gulden C. M.

Geschieht der Vollzug des Todesurtheiles ausser dem Wohnsitze des Scharfrichters, so gebührt ihm die Vorspann oder in dringenden Fällen die Vergütung für jenes Beförderungsmittel, dessen er sich auf Anordnung des Staatsanwaltes bedienen muss, und ausserdem ein täglicher Zehrungsbetrag von drei Gulden C. M. für ihn und seine Gehilfen zusammen.

§. 32.

Die Kosten der nöthig befundenen Beiziehung von Gensd'armerie oder Militär zur Vollstreckung eines Todesurtheiles hat der Gensd'armeriefond oder das Militär-Aerar zu tragen.

XIII. Bezahlung der vorstehenden Gebühren.

§. 33.

Die in den §§. 4—9, 11—17, 23—28 und 31 bestimmten Gebühren sind, sobald sie verdient sind, sogleich zu bezahlen.

§. 34.

Die Diäten und Reisekosten der Staatsanwälte und Gerichtspersonen werden von jenen Cassen, an welchen diese Personen ihre Besoldung beziehen, die Verpflegungs- und Krankheitskosten für Untersuchte und Sträflinge, so wie die Vorspannsvergütungen aber von jenen Staatscassen bezahlt, welche von der Finanzverwaltung dazu bestimmt werden.

§. 35.

Alle übrigen Gebühren werden von den Gerichten, bei welchen dieselben vorgefallen sind, oder an deren Sitze die Schwurgerichtssitzung oder das Standgericht abgehalten oder das Todesurtheil vollstreckt worden ist, ausbezahlt.

§. 36.

Verlangt ein Zeuge wegen Dürftigkeit einen Vorschuss auf die ihm nach §§. 7—9 zustehenden Gebühren, so ist ihm derselbe gegen Vorweisung der gerichtlichen Vorladung aus der Gemeindecasse seines Wohnortes zu erfolgen. Der Betrag des gegebenen Vorschusses ist auf der Vorladung ersichtlich zu machen; das Gericht ist dadurch verpflichtet, dem Zeugen einen, jenem Vorschusse gleichen Betrag an seinen Gebühren in Abzug zu bringen und unmittelbar an den Gemeindevorstand, aus dessen Casse der Vorschuss erfolgte, zurück zu senden.

§ 37.

Aby sąd był w stanie czynienia takowych wypłat, będzie każdy zaopatrzonym przez zarządzającą władzę finansową kraju koronnego w potrzebne pieniężne zasoby w ten sposób, iż mu przekazaną zostanie miesięcznie u pewnej kasy, wyznaczona odpowiednia kwota, którą sąd podnosić winien co miesiąc za kwitem na złożenie rachunku, wystawionym przez przełożonego sądu.

§. 38.

Rachunek ten, winien być prowadzonym pod odpowiedzialnością sądu, przez urzędnika sądowego, do tej czynności przeznaczonego, który wypłaca przypadające kwoty za kwitami, według przepisu stemplowanemi, i opatrzonemi wizą sędziego inkwizycyjnego i przełożonego sądu, lub prezydującego przy sądzie wyrokującym. Tenże urzędnik, winien rachunek przychodów i wychodów co kwartał zamykać i takowy, zaopatrzony we wszystkie dokumenta, przedkładać przełożonemu sądu.

XIV. O obrachowaniu i ściąganiu kosztów postępowania karnego.

§. 39.

Koszta narosłe aż do czasu prawomoności wyroku odsełającego, winien spisywać sędzia inkwizycyjny; wszelkie inne zaś, mają być spisane przez pisarza sądu wyrokującego, i potwierdzone przez przełożonego sądu, lub przez prezydującego przy sądzie wyrokującym.

Spisy takowe należy przyłączyć do właściwych aktów, i w nich z dokładnością wyrazić, które z tych kosztów na wszelki sposób skarbu publicznego dotyczą, a względem których służy prawo regresu do oskarżonego, a w tym ostatnim przypadku, czyli takowe, według okoliczności sądowi znanych, od oskarżonego mogą być ściągnięte lub nie.

§. 40.

Jeżeli, z powodu śledztwa, nie ten sąd, przed którym się odbywa śledztwo przygotowawcze, lub rozprawa główna, lecz inny jaki przedsiębrał czynności urzędowe, przez które wydatki urosły, tenże sąd winien razem z relacją o przedsięwziętej urzędowej czynności, przesłać dotyczącemu sądowi spis narosłych kosztów w tym celu, aby takowe wciągnąć można do spisu, mającego być ułożonym według paragrafu poprzedzającego.

§. 41.

Co kwartał, każdy sąd winien spis główny narosłych kosztów sądowych, zestawiony z pojedynczych spisów, w §. 39 wymienionych, i potwierdzony przez przełożonego sądu, wraz z rachunkiem, we wszystkie dokumenta zaopatrzonym (§. 38), przedłożyć wprost buhalterji rządowej kraju koronnego. Koszta urosłe, z powodu posiedzeń sądów przysięgłych, lub sądów doraźnych, ten sąd wciągnąć winien do swego spisu, który, według §. 35, należytości wypłacać ma.

§ 42.

Jeżeli oskarżony, obrońca, lub oskarżyciel prywatny, skazany zostanie na powrót kosztów sądowych, w takim razie, deręczona będzie uwierzytelniona kopia rzeczzonego w §. 39. spisu, prokuratorowi, który do ściągnięcia takowych, we właściwej drodze, winien uczynić należne kroki.

Kwoty ściągnięte, należy odwieźć do najbliższego urzędu poborczego.

§. 37.

Um diese Zahlungen leisten zu können, wird ein jedes Gericht mit dem nöthigen Geldverlage durch die leitende Finanzbehörde des Kronlandes in der Art versehen, dass ihm monatlich ein bestimmter angemessener Betrag bei einer bestimmten Casse angewiesen wird, und es denselben monatlich gegen vom Gerichtsvorsteher ausgefertigte Quittung auf Verrechnung zu erheben hat.

§. 38.

Diese Verrechnung wird unter Dafürhaftung des Gerichtes von einem dazu bestimmten Beamten des Gerichtes geführt, welcher die vorfallenden Auszahlungen gegen ordnungsmässig gestämpelte von dem Untersuchungsrichter und Gerichtsvorstande, oder dem Vorsitzenden des erkennenden Gerichtes vidirte Quittungen leistet. Er hat die Verrechnung über die Einnahmen und Ausgaben vierteljährig abzuschliessen und mit allen Documenten belegt dem Gerichtsvorsteher zu überreichen.

XIV. Verrechnung und Eintreibung der Kosten des Strafverfahrens.

§. 39.

Die bis nach rechtskräftig gewordenem Verweisungserkenntnisse aufgelaufenen Kosten sind von dem Untersuchungsrichter, alle weiteren aber von dem Schriftführer des erkennenden Gerichtes zu verzeichnen und von dem Gerichtsvorstande oder dem Vorsitzenden des erkennenden Gerichtes zu genehmigen.

Diese Verzeichnisse werden den betreffenden Acten beigelegt, und es ist in denselben genau zu bemerken, welche dieser Kosten jeden Falls den Staatsschatz treffen oder rücksichtlich welcher ein Ersatz an dem Angeschuldigten zu erholen ist, und im letzteren Falle, ob sie nach den dem Gerichte bekannten Verhältnissen einbringlich sind, oder nicht.

§. 40.

Hat aus Anlass einer Untersuchung ein anderes Gericht als jenes, bei welchem die Voruntersuchung oder Hauptverhandlung geführt wird, Amtshandlungen vorgenommen, durch welche Auslagen verursacht wurden, so hat dasselbe unter Einem mit dem Berichte über die vorgenommene Amtshandlung ein Verzeichniss der aufgelaufenen Kosten an das betreffende Gericht zu übersenden, damit dieselben in die nach dem vorstehenden Paragraphen zu verfassenden Verzeichnisse einbezogen werden können.

§. 41.

Alle Vierteljahre hat jedes Gericht ein aus den im §. 39 erwähnten Verzeichnissen zusammengestelltes Hauptverzeichniss der aufgelaufenen Gerichtskosten, welches von dem Gerichtsvorstande zu genehmigen nebst der mit allen Documenten belegten Verrechnung (§. 38) der Staatsbuchhaltung des Kronlandes unmittelbar zu überreichen. Die aus Anlass der Schwurgerichtssitzungen oder der Standgerichte vorfallenden Kosten hat jenes Gericht in sein Verzeichniss aufzunehmen, welchem nach §. 35 die Auszahlung der Gebühren zusteht.

§. 42.

Wird ein Angeschuldigter oder Vertheidiger, oder ein Privatankläger in den Ersatz der Gerichtskosten verurtheilt, so wird eine beglaubigte Abschrift des im §. 39 erwähnten Verzeichnisses dem Staatsanwalte übergeben, welcher die Einbringung derselben im geeigneten Wege zu veranlassen hat.

Die eingebrachten Beträge sind an das nächste Steueramt abzuführen.

Schmerling m. p.

